

162 J. V. SNELLMAN – J. J. TENGSTROM 14.VIII 1845

HUB, Kellgreniana

Vördade Bror!

Med fullt uppsåt har jag dröjt att skrifva, tills jag såsom nu kan berätta, att mitt blifvande äktenskap med Johanna Lovisa Vennberg, dotter till Apothekaren Vennberg här i Kuopio, från predikstolen afkunnades
10 sistlidne Söndag, och således med all rätt får på det hjertligaste tacka för Brors faderliga, vänskapsfulla välönskningar. Min Fästmö's ungdom förklarar den oro, jag hyst för ett förhastadt löfte, hvarföre också intet annat varit bindande än det skriftliga för lysningen, och jag ingen rätt egt att omtala, hvad likväl allt folket afvetat.

Några serdeles förklaringar har jag icke att afgifva öfver saken. Lifvet var mig tungt. Flickan var lockande vacker och blid. Om hennes milda sinnelag fanns bland allmänheten blott en röst, och hennes förra lärarinna var min goda väninna, som utan att känna mina afsigter framlade både förtjenst och fel. Året om betänkte jag mig, förrän jag
20 upplät min mun, och sedan dess har Hon haft tre månader för fritt beslut. Allt har derföre gått så betänksamt, som mensklig svaghet kan tillåta, och jag lefver fortfarande vid god förtröstan för framtiden. Det gläder säkert Bror att höra, det något förnuft öfverskyler det stora oförnuftet att välja en adertonårig. Oförnuftet har sin grund deri, att det är svårt finna en, som lockar, och utan lock rörer man vid mina år och förhållanden icke ett finger för hela affären. Det lockande åter för mig är mildt kvinnligt väsende. Resten blir då bagatell; ty tid och tålmod skaffa då öfriga fordringar fyllnad. Blott den saken är här
30 svår, att jag har så litet af båda,

Hvad inverkan förändrade lefnadsförhållanden kunna hafva på min litterära bestämmelse, torde knappt vara tvifvel underkastadt. »Icke Böger uden Börn» får väl härefter inristas äfven i mitt sköldemärke. Fostra kål och potatis, passa på bästa vedpris o. s. v. blir till en början omsorg nog. Sedan komma skrala tider, och ett fett pastorat blir, om icke ett ankare i nöden, så en god simblåsa, på hvilken man makligt kan kafva sig fram under storm, öfver vågor. Det skall alls icke förvåna mig, då jag med tiden får fem röster till Biskopsvalet och tröstas med en S(akro) S(ankt) theologie Doktorshatt. Detta är den bana, jag ser i perspektiv. Ett Specimen för Profession lærer väl blifva en bivägsanläggning från densamma, hvilken dock aldrig torde kunna befaras.
40

Ett yngre slägte lofvar ju nu godt, och det kan vara väl nog att lemna plats åt detta. Ty jag skulle komma in ungefär såsom de på dagar och ära mätte Adjunkterna – Universitetets nemligen.

Det förljudes här, att Nordström dock torde stanna qvar i landet. Detta gläder mig höra, isynnerhet för N(ordström)s och hans reputations skuld. Eljest är nog äfven han snart en utkramad citron både för ålderns skuld, och emedan ungdomens i landet sträfanden för honom äro obegripliga. Det är så verdens gång, när det verkligen börjar gå framåt. Äfven jag känner mig redan öfverflyglad i mod och ifver. Gladt
50 är att se, huru dessa på kort tid vuxit till och med dem de unga krafterna, Fosterländskt Album gjorde mig ordentligt förvånad, så stadiga och långt ifrån att vara ungdomsarbeten förefalla mig dess uppsatser. Och jag tillräknar all den litterära rörlighet, som nu hos oss förspots, samma väckelse.

Ehuru jag icke haft underrättelser i bref från Brors sommarbolig, har

jag dock hört att vistelsen derstädes varit uppmuntrande som förr och särskildt haft ett hastigt och godt inflytande på Brors helse. Gifve Gud att så fortfar. Inga tidningar äro dessutom goda tidningar, och jag kan ju derföre hoppas, att dessa få rader träffa Bror och Familj vid friskt sommarsinne. Särskildt beder jag om framförandet af min hjertliga, broderliga helsning till Sofi, älskvärda rara, hvars lycka jag än i verlden hoppas se utan afund mot någon. Hvad jag dock mången gång skall minnas mig hafva förlorat, är lyckan att säga: Vördade Fader – der jag nu säger: Vördade Bror, lef öfvertygad om min oföränderliga, tacksama vördnad och kärlek!

10

Joh. Vilh. Snellman.

Kuopio d. 14 Augusti 1845.

163 J. V. SNELLMAN – BORGÅ DOMKAPITEL 14. VIII 1845

RA, Domkapitlens skolarkiv

20

Ödmjukaste Memorial.

Hos Högvördigste Herr Biskopen Doctorn och Ordensledamoten så och Det Högvördiga Domkapitlet har jag ansett för pligt anmäla, att vid härvarande Högre Elementarskola finnas inskrifne tvenne lärjungar, Nikolai och Johan Tschernichin, den förre på Tredje den sednare på Andra Klassen, hvilka bekänna sig till Grekisk Ryska Kyrkan, utan att härstädes äga tillfälle till en med denna bestämmelse öfverensstämmande religionsundervisning, vördnasfullt anhängande, det täcktes Högvördigste Herr Biskopen Doctorn och Ordensledamoten och Det Högvördiga Domkapitlet med anledning häraf höggunstigt vidtaga den åtgärd, hvartill 52 § 5 Kapitlet af Hans Kejs(erliga) Majestäts Nådiga Gymnasii och Skolordning kan föranleda. Kuopio den 14 Augusti 1845.

30

Joh. Vilh. Snellman.

Till Högvördiga Domkapitlet i Borgå.

40

164 REKOMMENDATION FÖR L. V. MOHELL 21. VIII 1845

Joensuu LA, Kuopio lycei arkiv

Ynglingen Lennart Vilhelm Mohell, som är född den 16 december 1827, inskrifven på Högre Elementarskolans i Kuopio Collegæ Inferioris Klass den 13 Februari 1836, samt, sedan han från Höstterminen 1837 varit frånvarande, åter blifvit inskrifven på Collegæ Superioris Klass den 12 December 1839 och uppflyttad till Fjerde Klassen den 17 Juni 1843, blef Vårterminen 1844 för tadelvärdt lefverne i det enskilda ifrån Skolan skild, medan han för öfrigt ådagalagt Nöjaktig Flit och i förhållande till sin då genomgåna lärokurs öfverhufvud Nöjaktiga Framsteg; men då Mohells uppförande sedan dess, så vidt mig kunnigt

50